

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.350/2021/13.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2021. október 19.

Az ügy tárgya: csalás büntette

Terhelt(ek):

Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 14.B.X.22.085/2014/112., ítélet,
tárgyalás, 2016. május 23.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 26.Bf.X.10376/2016/46., ítélet,
nyilvános ülés, 2017. március 31.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.X.22.085/2014/112. számú, illetőleg a Fővárosi Törvényszék 26.Bf.X.10376/2016/46. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. május 23-án kihirdetett 14.B.X.22.085/2014/112. számú ítéletével a terheltet folytatólagosan elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 6 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a korábbi feltételes szabadság megszüntetéséről, vagyonelkobzásról, a polgári jogi igényről, a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Védelmi fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2017. március 31-én meghozott 26.Bf.X.10376/2016/46. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel, az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás bünteténél mellőzte a folytatólagos elkövetésre utalást. A terhelt büntetését 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra enyhítette. Mellőzte a korábbi feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést és a vagyonelkobzást. Pontosította a polgári jogi igények és a

beszámítással kapcsolatos rendelkezést, a bűnjel elkobzását mellőzte, és azt az iratoknál rendelte kezelni. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] Az eljáró bíróság által megállapított irányadó tényállás lényege a következő.

– A terhelt 2011. január 11-én – feltételes szabadság és folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt – elektronikus üzenetet küldött a cég képviselőjeként a sértettnek, mint a Kft. ügyvezetőjének. Az e-mail egy ajánlatot tartalmazott, melyben a terhelti cég két héten belül német nyelvű weboldal vagy áruház létrehozását, német nyelvű ügyfélszolgálat biztosítását, üzletkötői értékesítést, marketingkampányt, illetve regensburgi irodát, levelezési címet ajánl 250.000 forintért, és a termékek eladásából származó 3%-os jutalékért cserébe.

– A terhelt ajánlatára a sértett érdeklődött, erre tekintettel a terhelt 2011. február 10-én elektronikus úton együttműködési megállapodástervezetet küldött, melyet a terhelt mint ügyvezető igazgató, mint értékesítő és a sértett, mint gyártó írtak alá még ezen a napon. A terhelt ekkor már, 2011. január 26. napjától a vele szemben jogerősen kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés hatálya alatt állt.

– A 2.500 euró szerződéskötési díjat a sértett 2011. február 12-én adta át a terheltnek.

– A terhelt annak érdekében, hogy a sértett bizalmát fenntartsa, 2011. július 12. és 2011. augusztus 5. napja között különböző kozmetikai termékeket vett át a sértett által kiállított számlák megnevezése szerint vevőként, és szállította el látszólag külföldi értékesítésre, melyek ellenértékéért 2011. szeptember 19. napjáig összesen 261.700 forint vételárral számolt el a sértett felé.

— A kezdeti sikereken felbuzdulva a sértett kovácsoltvas termékek értékesítésének ötletét vetette fel a terheltnek. A terhelt ennek nyomán az eredeti együttműködési megállapodás kiegészítését készítette el, mely szerint az eredetileg érvényes megállapodás szerint új, kovácsoltvas termékekkel és szolgáltatásokkal foglalkozó webáruházat alapítanak, azzal, hogy a sértett a kiegészítés aláírásával egy időben újabb 2.500 euró kauciót fizet ki.

– A megállapodás kiegészítés aláírására 2011. március 17-én került sor. A szerződés értelmében kauciónak nevezett 2.500 euró átadása egy bevásárlóközpontban történt.

– A terhelt a szerződések szerinti egyik webáruházat sem készítette el, a kovácsoltvas termékek tekintetében semmilyen, a szerződés szerinti teljesítésre alkalmas weboldal nem készült, míg a termékekről egy olyan weboldalt állított össze, amely a kozmetikai cikkek fényképeit tartalmazta, azonban az oldal webáruházként nem funkcionált, arról termékértékesítést lebonyolítani nem lehetett.

– A terhelt a Kft. telephelyéről elszállított kozmetikai termékekkel, és a sértetti cégtől kaució jogcímén átvett 5.000 euróval ismeretlen módon rendelkezett.

– A terheltnek a szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése már a szerződések megkötésekor sem állt szándékában, illetve arra lehetősége sem volt, mivel nem rendelkezett a teljesítéshez szükséges technikai, személyi feltételekkel, és adekvát szaktudással sem. A terhelt célja kizárólag a sértett pénzének megszerzésére irányult.

– Ugyanezen célból tett újabb üzleti ajánlatot a sértettnek egy program fejlesztésébe való befektetés tárgyában, mely projektbe a sértett mellett névleg a veje, Balázs Ferenc is beszállt befektetőként, az együttműködési megállapodást ők írták alá a terhelttel, mint fejlesztővel 2011. május 11-én. A megállapodásban a terhelt mint ügyvezető igazgatója szerepel, és a fejlesztés alatt álló program 3 héten belüli befejezését vállalja. A szerződés aláírásakor a sértett szintén egy bevásárlóközpont kávézójában 7 millió forintot adott át a terhelt részére. A megállapodás aláírását követő 5 nappal, 2011. május 16-án sor került annak kiegészítésére, és a sértett részéről ugyanazon a helyszínen újabb 2 millió forint átadására, melyet a terhelt bizonyos programméretbeli, illetve nyelvi eltérések megoldására kért a sértettől.

– A terhelt a szerződésben foglalt kötelezettségét sem 3 hét elteltével, sem azt követően nem teljesítette, a sértett többszöri érdeklődésére a fejlesztés befejezésének csúszását részint technikai problémákkal, részint a programozók eltűnésével indokolta, majd a sértettnek egy, az internetről 2011. május 10-én letöltött játékot küldött el kész szoftverként. Ezen játék nem volt alkalmas a szerződésbeli funkció betöltésére, annak teljesítése érdekében a terhelt semmit nem tett, a sértett által átadott összeget pontosabban meg nem határozható saját céljaira fordította.

– A sértett megpróbálta a terheltet kötelezettségeit illetően számonkérni. A terhelt 2011. szeptemberében az eredeti együttműködési megállapodás felbontását javasolta, ennek érdekében egy „Szerződés felbontása” elnevezésű okiratot készített és küldött 2011. szeptember 27-én a sértettnek, mely tartalmazta, hogy a terhelt visszafizeti a beruházásra átadott 9 millió forintot. A terhelt végső visszafizetési határidőként 2011. október 30. napját jelölte meg azzal, hogy ezen időpontig legkésőbb akár a magánvagyonából is teljesít. Három nappal később, szeptember 30-án pedig tartozáselismerő nyilatkozatot tett, melybe már kifejezetten magánszemélyként ismerte el, hogy összesen 38.000 euróval tartozik a sértettnek, melyet kamataival együtt legkésőbb 2011. november 30. napjáig visszafizet.

– A terheltnek sem a szerződésfelbontás, sem a tartozáselismerés aláírásakor nem volt lehetősége az okiratokban rögzített összegek visszafizetésére, ezen nyilatkozatait mindenféle valós felelősségvállalás nélkül tette.

– A terhelt a Kft. sértettnek 1.366.325 forint, a sértettnek 9 millió forint kárt okozott.

II.

[4] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozással, a terhelt felmentése érdekében.

[5] Indokai szerint a bíróság a megállapított tényállásból a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével téves jogkövetkeztetést vont le a terhelt bűnösségére, mivel a csalás büntettének megállapításához szükséges törvényi tényállási elemek hiányában állapította meg a bűnösséget.

[6] Az indítványozó kifejtette, hogy a csalás bűncselekménye esetén a bűnösség megállapításához olyan elkövetési magatartás kifejtése szükséges, aminél kétséget kizáróan megállapítható az elkövetés időpontjában fennállt tudattartalom tekintetében a sértettel szembeni szándékos tévedésbe ejtés vagy a tévedésben tartás. Ehhez ugyanakkor szükséges továbbá az ezzel okozati kapcsolatban meglévő célzatos elkövetési magatartás, vagyis a jogtalan haszonszerzés egyértelműen kívánt célzata is, amely magatartást a károkozás szándékával, az arra kiterjedő tudattartalommal valósítanak meg.

[7] A védő álláspontja szerint az eljáró bíróságok a megállapított tényekből téves és törvénysértő jogkövetkeztetéseket vontak le arra nézve, hogy a szerződésekben vállalt kötelezettségét a terhelt eleve jogtalan haszonszerzési célzattal úgy vállalta el, hogy sem szándéka, sem tényleges akarata, de ezen túlmenően semmilyen objektív és reális lehetősége sem volt azok teljesítésére. Téves az a következtetés is, hogy a terhelt semmilyen konkrét, és az eredmény megvalósulását célzó és lehetővé tevő, azt segítő cselekményt sem végzett. Végül téves az a megállapítás is, hogy a terhelt a sértettet kezdettől fogva jogtalan haszonszerzési célzattal motivált megtevesztéssel akarta volna szándékosan megkárosítani.

[8] Az indítvány szerint az eljárásban rendelkezésre álló, és a bíróság által is vizsgált bizonyítási eszközökből, a tanúvallomásokból, a további okirati bizonyítékokból a bíróság téves következtetéseivel szemben az állapítható meg, hogy a terheltnek tényleges szándéka és reális lehetősége volt a vállalt kötelezettségeinek teljesítésére, melynek megvalósítását meg is kezdte.

[9] A védő álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az internetes oldalak léteztek és azok grafikai felületei ténylegesen is elkészültek. Sérelmezte a védő, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a webáruházak motorját biztosító magyarországi vállalkozó tanúvallomását, az programozó meghallgatását és a tanú nyilatkozatát is. Továbbá a bíróságok nem keresték meg a céget, ahol igazolhatták volna, hogy ezek a domain nevek ténylegesen is megvásárlásra kerültek, és azokon forgalom volt, valamint nem idézték tanúként az 1. számú tanút.

[10] Kifejtette továbbá, hogy a bíróság a bűnösség megállapítását megalapozó bizonyítékként értékelt igazságügyi informatikai szakértői véleményből az alkalmazás vonatkozásában téves és törvénysértő következtetést vont le. Mindezek miatt a terhelt felmentését indítványozta.

[11] A Legfőbb Ügyészség a BF.465/2021/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[12] Az ügyészi álláspont szerint a felülvizsgálati indítványnak az a része, amelyben a védő az eljáró bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységét támadja törvényben kizárt. Kizárólag a már megállapított tények alapján lehet állást foglalni a tekintetben, hogy az alapügyben eljáró bíróságok helytálló következtetést vontak-e le a terhelt büntetőjogi felelősségét illetően. Az eljáró bíróságok által rögzített tényállás szerint a szerződések megkötésekor a terheltnek nem állt szándékában azok teljesítése, vagyis a teljesítési készségét illetően megtévesztette a sértettet. A célja a sértett pénzének megszerzése volt, vagyis a jogtalan haszonszerzési célzat is fennállt, amivel összefüggésben a sértetteknek kára keletkezett. E tények vitatására a felülvizsgálati eljárás keretében nincs lehetőség. Így a tényállásban rögzített tudati tények alapján a bűnösségre vont jogi következtetés helytálló.

[13] Mindezek alapján a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

[14] A Legfőbb Ügyészség átiratára a terhelt észrevételt tett, mely szerint nem fedti a valóságot, hogy nem készültek el a webáruházak. Az oldalak működtek, ügyfélszolgálat is volt. Sérelmezte, hogy nem kereste meg a bíróság a webáruház szolgáltatót, és nem hallgatta ki tanúként a 2. számú tanút.

[15] A terhelt 2021. augusztus 17-i keltezésű „jogorvoslati indítvány” elnevezésű beadványt küldött a legfőbb ügyésznek, amit az ügyészség a Kúria részére 2021. október 13. napján továbbított. Ebben a terhelt az észrevételében foglaltakkal egyezően kifejtette, hogy nem követett el bűncselekményt. Álláspontja szerint az ítélet törvénytelen módszerrel, hamis állításokkal született meg. A terhelt szerint a webáruházak elkészültek, azok működtek. Továbbra is sérelmezte, hogy a bíróság a bizonyítási indítványait elutasította. Szerinte a bíróság az ügyben nem releváns tanúkat hallgatott ki. A szoftverrel kapcsolatban a külföldi programozót, akinek a terhelt átadta a sértettől átvett 9 millió forintot, a bíróság nem hallgatta ki, annak ellenére, hogy ez a tanú a terhelt ártatlanságát tudta volna bizonyítani.

III.

[16] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[17] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok köre nem bővíthető. A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján pedig a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[18] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható. A jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapján vizsgálható.

[19] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[20] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét csalás büntetében, és folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont, Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont] megállapította.

[21] Kétségtelen, hogy az indítvány kifogása jogi kifogás, ugyanis arra vonatkozik, hogy az elkövetőnek a megállapított tényekből vont következtetés szerint a csalás esetében a tudattartalma egyenes, és emellett célzott volt. Ez kétségtelen nem ténybeli, hanem jogi következtetés, az adott jog alkalmazására vonatkozó kifogás.

[22] Következetes ítélkezési gyakorlat, hogy az alanyi oldal elemeként az úgynevezett alanyi okozatosság, azaz a tudattartalom, bűnösség (szándékos, gondatlan) és emellett a célzat az jogkövetkeztetés, és mint ilyen, felülvizsgálatban kifogás tárgyát képezheti.

[23] A Btk. 373. § (1) bekezdése szerint, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz, csalást követ el.

[24] Az irányadó tényállás alapján a terhelt és a sértett között a megállapodás valójában arra vonatkozó volt, hogy a terhelt két héten belül weboldal vagy áruház létrehozását, német nyelvű ügyfélszolgálat biztosítását, üzletkötői értékesítést, marketingkampányt, regensburgi irodát biztosít 2.500 euró ellenében. Majd további 2.500 euróért vállalta egy új, kovácsoltvas termékekkel és szolgáltatásokkal foglalkozó webáruház létrehozását. Ezt követően pedig a program fejlesztésébe történő befektetési lehetőséget ajánlott fel a sértettnek azzal, hogy a fejlesztés alatt álló program 3 héten belüli befejezését vállalja. A sértett befektetésként 7 millió forintot adott át a terheltnek, majd a terhelt további 2 millió forintot kért a sértettől arra hivatkozással, hogy program méretbeli, illetve nyelvi eltérések megoldására további pénzüsszegre van szükség. A terhelt ezt mondta a sértettnek, és a sértett ebben hitt a terheltnek. Ez a kettőjük közötti kapcsolat képlete.

[25] Ehhez képest viszont az irányadó tényállás alapján a terhelt a sértettől átvett összegekből sem két hét alatt, sem utána weboldalt, illetve áruházat nem hozott létre, valamint sem három hét alatt, sem azt követően nem készült el az alkalmazás. Ezek megvalósulása érdekében semmit nem tett.

[26] Az irányadó tényállás rögzíti, hogy a terheltnek a szerződésekben vállalt kötelezettségek teljesítése már a szerződések megkötésekor sem állt szándékában, illetve arra lehetősége sem volt, nem rendelkezett a teljesítéshez szükséges technikai, személyi feltételekkel, és adekvát szaktudással sem. Kizárólag a sértett pénzének megszerzése volt a terhelt célja.

[27] Az eljáró bíróság a tévedésbe ejtés elkövetési magatartását rögzítette, és megállapította, hogy a terhelt a sértettet a szerződések megkötésének időpontjában megtévesztette, így a csalás elkövetési magatartását megvalósította.

[28] Mindemellett az a körülmény, hogy a terhelt utóbb tartozáselismerő nyilatkozatot tett, a csalás megvalósulását nem érinti.

[29] Következésképp a csalás – ellentétben az indítvány álláspontjával – tényállásszerű, annak a törvényi tényállási elemei, a tárgyi és alanyi oldala szükséges és elégséges mértékben egyaránt megvalósultak.

[30] Rámutat a Kúria arra, hogy egyfelől a csalás tényállásszerűsége szempontjából (alanyi oldalon) annak van jelentősége, hogy az elkövetőnek kezdettől fogva, azaz az adott ügylet létrejöttékor sem volt szándékában az abból következő teljesítés megtétele (visszafizetés). Csalás esetén ez a meglévő akarat az, amivel a megtévesztés létrejön, aminek következtében a sértett tévedésben lévén, úgy rendelkezik a vagyonáról, ahogy azt egyébként nem tette volna.

[31] Kétségtelen ugyanakkor, hogy a büntetőjog nem okirati, hanem akarat elv alapján áll, azaz felelőssége csalás esetében annak van, aki az ügyletkötéskor mást jogtalan haszonszerzés céljából tévedésbe ejt vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz. Nem pedig annak, hogy milyen jogcímen köt szerződéseket.

[32] A terhelti tudatra vont következtetés ténybeli. Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akarat viszonyulása.

[33] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Az elkövető elkövetéskori tudattartalmára valamely, a külvilágban megjelenő fizikai, illetve mérhető (számszaki) tényből lehet következtetni, s mint ilyen, ténykérdés. A tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása közvetett bizonyítás. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés viszont jogi értékelés, amely ekként jogkérdés.

[34] Jelen ügyben az irányadó tényállás tartalmazza a terhelt szándékára vont jogi következtetés ténybeli alapjait.

[35] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés] megállapította, és törvényes a cselekmények minősítése is.

[36] A védő az indítványában részben, míg a terhelt az észrevételeiben teljes egészében a tényállás megalapozottságát is vitatta, a bizonyítást, a bizonyítékok értékelését kifogásolta. Ekként a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg a terhelt terhére a

csalás büntette, az igazságügyi szakértői véleményből téves következtetést vont le a bíróság, valamint a terhelt által előterjesztett – megkeresések és tanúkihallgatás – bizonyítási indítványok elutasítása, továbbá olyan tényekre hivatkozott a tudati tények körében, melyek a tényállásban megállapított tényekkel ellentétesek. Erre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség, az indítvány e részében törvényben kizárt.

[37] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, és a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján a megtámadott határozatot hatályában fenntartotta.

IV.

[38] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[39] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2021. október 19.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző